

SZEPTEMBER, SEPTEMBER,
ELINDUL A KISEMBER

2005. SZEPTEMBER

Szivárvány

Könyv, toll, tinta, ceruza,
rontom-bontom,
kezdődik az iskola,
csak aszondom.

Weöres Sándor

Tibor óvodába, Dalma
iskolába indul.
Kösd össze vonallal,
kinek mi kerül a táskájába.

TOMOS TÜNDE rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Ovi-dal

Ág, ág, lombos ág,
szeptemberi bosszúság.

Ég, ég, hűvös ég,
egész nap csak játszanék.

Ág, ág, sárga ág,
hangosak az óvodák.

Ég, ég, könnyes ég,
hova tűnt a menedék?

Kék, zöld, tűzpiros,
cérna, olló, papiros.

Cikk, cakk, foltra folt,
gyurma, festék, selyemrojt.

Ág, ág, száraz ág,
kergetőzős, víg világ!

Ég, ég, messzi ég,
minden csupa fényesség!

Szól a csengő,
szól a dal,
szól az ének,
nagy a zaj.
A gyerekek
indulnak,
vége van
a nyarunknak.
Iskolába
indulunk.
Búcsúzunk
az óvodától,
iskolába
járunk mátol.

Mihalache Beatrix,
Szentegyháza

KEDVES ÓVODÁSOK, ELSŐSÖK ÉS MÁSODIKOSOK!

Kívánjuk, hogy bátran és vidáman lépjetek be az óvoda,
az iskola kapuján, ott csupa szeretet, játék, érdekes feladat,
élmény várjon titeket.

Egész tanévben veletek lesz, és minden hónapban
sok-sok meglepetéssel érkezik hozzátok
barátotok, a Szivárvány.

MÓRA FERENC

MADARAK ISKOLÁJA

Egy kisfiú nagyon szeretett volna fecske lenni. Azt hiszitek, talán szúnyogpaprikásra éhezett? Ó, dehogy! Azért, mert azt hitte, hogy akkor nem kell neki tanulni.

BAK SÁRA rajzai

Nohát, szerettem volna, ha tegnap látta volna ez a kisfiú, amit én láttam. Azt láttam, hogy hogyan tanítja a nagy fecske a picit röpködni. Fecskeanya kipurcogolt a fiókáit a fészkekből a tornác párkányára. Úgy gubbaszkodtak ott a buksik, mint az iskolás gyerekek a padban. Fecskeapa pedig kiült az eperfára, és onnan parancsoltatott:

– Gyertek csak, csicseri! Bátran csak, ficseri!

Hárman szót is fogadtak, és átlibbentek fecskeapához. Hanem a negyedik csak lihegett, pihegett, a szárnyát megemelte, de aztán csak visszalépett a párkányra. Csicssergett keservesen, hogy a röpködés nem neki való tudomány.

– Nem szégyelled magad? – koppantotta meg fecskeanya a feje búbját. És taszított rajta a szárnyával akkorát, hogy nyaklevesnek is beillett. Erre aztán mégiscsak szárnyra kapott.

– Messze, messze, messze?! – kiabált kétségbeesetten, ahogy a levegőben bukdácsolt.

– Erre, erre, erre! – biztatták az apja meg a testvérei az eperfáról.

Tízszer tették meg az utat egy délelőtt a kis-

jebb röppent, és kiejtette csőréből a békát. A fiókának röptében kellett azt elkapni. Ha nem sikerült, akkor az anyja megbúbozta.

Tyúkanyónak is sok baja van a csirkéivel, mert a csibének is nehéz feje van kezdetben.

Bizony, bizony, mindenkinek tanulni kell, ha tudni akar.

Keresd meg a két rajz közti 5 különbséget!

fecskék a tornácról a eperfáig meg vissza. Másnap már a háztetőre is kihozták őket. Harmadnap pedig már a szomszédban kóstolgatták a legyet, hogy ott jobb ízű-e, mint nálunk.

Azt is láttam, mikor a gólya tanította a fiát békát enni. Az anyagólya röptül előre a békával a csőrében, a fia utána. Kétszer-háromszor megkerülték a kéményt, akkor az anyamadár föl-

Gi-gá-gát
mond a lúd,
ki nem tanul,
az nem tud.

GYERTEK,
KISKOPÁCSOK,
KEZDŐDIK A
CSIMASZ-KUTATÓ
ÓRA!

APU LÁBÁN
CSÜCSÜLÖK,
A HIDEGRE
FÜTYÜLÖK.

AKI KÉT
VÁLLRA FEKTET,
TÖBB MÉZET KAP
VACSORÁRA.

CSAK ÜGYESEN,
PICIKÉMI LÁTOD, MI
MINDENRE JÓ AZ
ORMÁNY?

FÜLELJ,
SZIMATOLJ, GIDÁM,
CSAK AZUTÁN MERÉSZ-
KEDJ ELŐ A BOKOR
REJTÉKÉBŐL.

AKI NEM
IGYEKSZIK
SZOPNI, KICSI
MARADI!

HA MÉG
EGYSZER
ELCSATANGOLSZ,
MEGMONDALAK
APÁDNAKI!

Kicsi kutya
nagytól tanul
ugatni.

MÁSFÉL ÉVES
VAGY, KIS-
PUTTONY, PRÓBÁLJ
MÁR EGYEDÜL
KAPASZKODNI AZ
EUKALIPTUSZ-
FÁRAI!

BAMBI A RÉTEN

S. SALTEN: BAMBI című regénye nyomán

Bambi anyja mögött lépdelt a sűrűben kanyargó keskeny ösvényen. Hirtelen világos lett előttük. Vége szakadt az útnak, és megnyílt előttük a szabad tér.

- Mi ez? – kiáltott fel Bambi.
- A rét – felelte az anyja.
- Mi az a rét? – sürgette Bambi.

– Majd meglátod – mondta komolyan az anyja. – Nem olyan egyszerű kimenni a rétre, nehéz, veszélyes dolog. Most először egyedül megyek ki. Te maradj itt, és várj! Csak akkor jöhetsz, ha hívlak.

Az anyja kilépett a rétre. Lassan lépdelt előre. Majd megállt, visszanezett Bambira, és hívta:

– Gyere!

Bambi kiugrott. Irdatlan öröm ragadta el. A sűrűben csak a fák zöld lombját látta maga fölött, s azokon át csak kis résen át a szétszórt kék foltokat. Most a teljes égbolt terült a szeme elé. Jókedvűen sétáltak egymás mellett.

– Nézd csak, anyja – kiáltott Bambi –, itt repül egy virág!

– Az nem virág – mondta az anyja –, az pillangó. Látnod, milyen sokan vannak? Nézd csak, te le van velük a levegő!

A kis őz elbűvölten nézte őket.

Bambi most a földre pillantott.

– Nézd csak – kiáltott –, itt egy kis fű ugrik.

– Az nem fű – magyarázta az anyja –, az szöcske.

Most a fűszálak között egy fehér virágot pillantott meg a kis őz. Egy virágot, amely mozgott. Bambi jobban megnézte. Nem, nem virág volt, pillangó. Bambi közelebb lopózott.

A pillangó lustán lógott egy fűszálon, és éppen meglibbentette a szárnyát.

– Kérem, maradjon ülve! – szólította meg Bambi.

– Miért maradjak ülve? Én pillangó vagyok – felelte a lepke csodálkozva.

– Ó, csak egy icipicikét maradjon ülve – kérte Bambi –, oly régen vágytam már, hogy közelről lássam. Legyen olyan jó!

– Hát nem bánom – mondta a lepke –, de nem sokáig.

Bambi ott állt előtte.

– Milyen szép ön – kiáltotta elbűvölve –, milyen csodaszép!

A pillangó keskeny testét meghajította, és játszott finom csápjával.

Bambi gyönyörködött a lepke szépségében.

– Milyen pompásak a hófehér szárnyai! – mondta őszinte csodálkozással a kis őz.

A pillangó szélesre tárta finom erezetű szárnyát, és a magasba emelkedett. Ott lebegett Bambi előtt a fényes levegőben.

Ekkor Bambi meghallotta anyja hívó szavát: vissza kell térniük az erdő rejtekébe. A kis őz engedelmesen követte anyját.

A SÜN

Ha a sündisznó megijed valamitől, felborzolja a tüskéit, és szúrós labdává gömbölyödik.

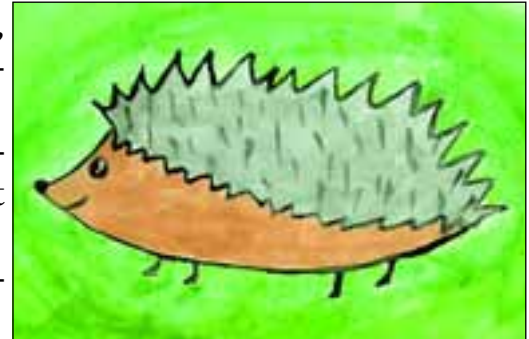
Az újszülött sünmalac tüskéi még puhák és fehérek. Amikor első vadászportyáikra indulnak, a sünmama nagyon vigyáz, hogy együtt maradjon a család, mert a kis sündisznók még gyámoltalanok. Ha egy kicsi mégis lemarad valahogy, és eltéved, ijedten, éles hangon füttyent, ilyenkor az anyja gyorsan visszamegy érte.

Sokan azt hiszik, hogy a sündisznó félénk állat. Pedig nagyon jó vadász, és még a legfélelmetesebb kígyót, a keresztes viperát is megtámadja, le is győzi, és megeszi.

Csak a róka jár túl a sündisznó eszén: belegörgeti a vízbe, és amikor a sündisznó kidugja orrocskáját, hogy levegőt vegyen, elkapja.

A sün keresi az ember közelségét; szeret istállóban, kamrában, farakásokban tanyázni, a neki kitett ételt megeszi, a tejet megissza.

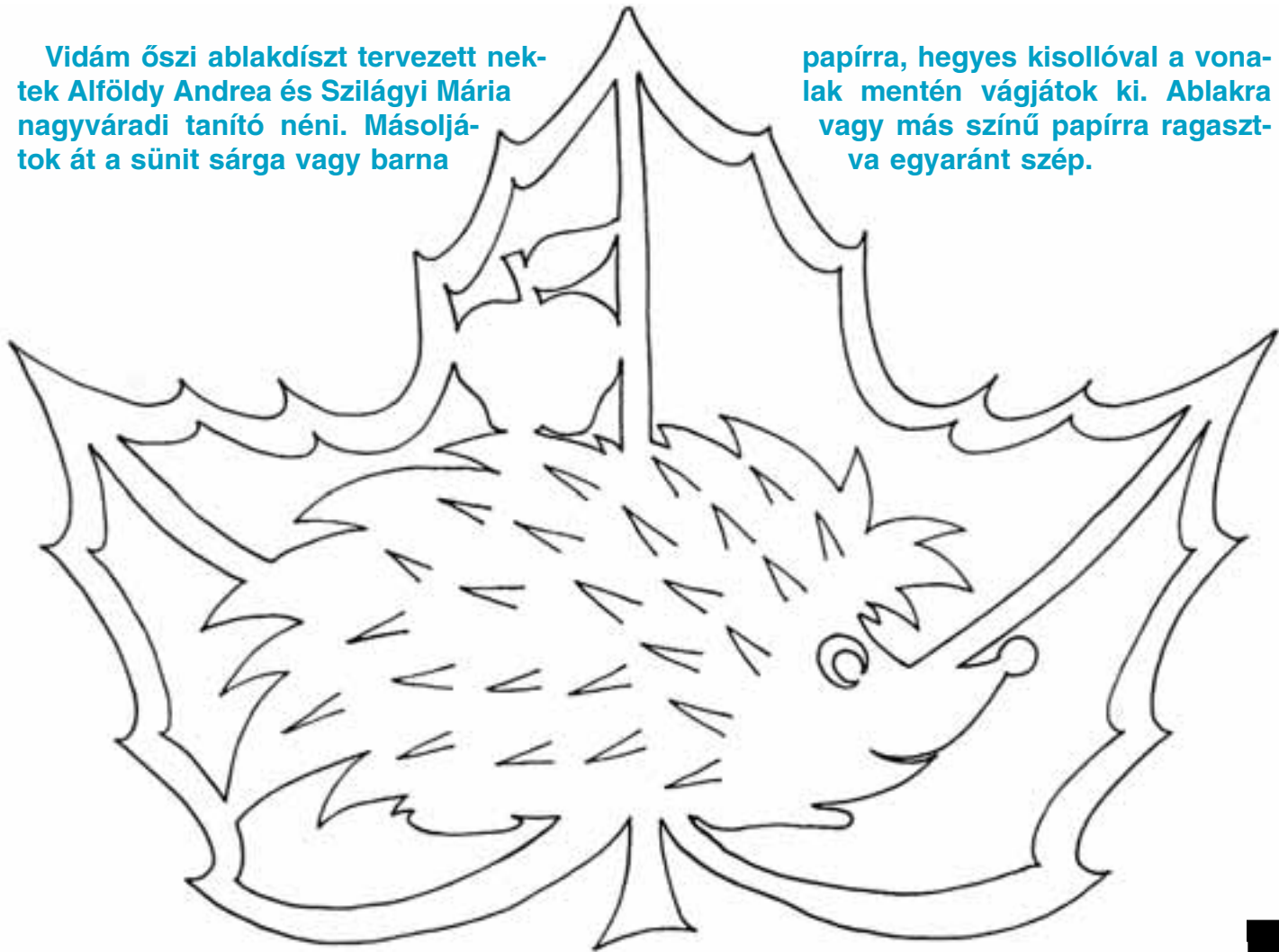
Ősszel az avarban hempereg, s a tüskéire nyársalt levelekkel béleli melegre vackát. Ebben horkol tavaszig.

Soós Eszter, Zsibó

Vidám őszi ablakdíszet tervezett nek-
tek Alföldy Andrea és Szilágyi Mária
nagyváradi tanító néni. Másoljá-
tok át a sünit sárga vagy barna

papírra, hegyes kisollóval a vona-
lak mentén vágjátok ki. Ablakra
vagy más színű papírra ragaszt-
va egyaránt szép.

HOL A PAPUCS?

A **gyerekek** körben ülnek felhúzott lábbal. A lábak sátra alatt egy papucsot adogatnak tovább. A körön kívül álló gyerekeknek a dallam végén ki kell találnia, kinél van a papucs. Ha kitálálja, akkor helyet cserélnek, ha nem, továbbra is ő marad a körön kívül.

Dí-nom, dá-nom, do- bot ver-nek,
Or-bán kis-lányt öl- töz- tet- nek,

Jár a pa-pucs, jár,

min-den- fe- lé jár.

Köszönjük a sok-sok levelet, rajzot, amit a múlt tanév végén és a szüenidőben küldtetek. Írjatok, rajzoljatok még.

Gödri Tünde Erzsébet, Brassó; **Józsa Boglárka**, Nagy Hanna, Kökös; **Túros Kinga**, Olteanu Tímea, Kolozsvár; **Szőcs Róbert**, Bereck; **Demény Zsófia**, Farkaslaka; **Varga Hunor**, Gernyeszeg; **Iszlai Ede**, Szászrégen; **Virág Orsolya Noémi**, Árkos; **Ianoş Abigél**, Szatmárnémeti; **Antal-Fóris Sára**, Nagyváradi; **Pásztor Boglárka Beáta**, Aranyosegerbegy; **Kirchmayer Kriszta** és **Ingrid**, Nagybánya; **Györfy Hajnalka**, Barót; **Laboncz Katóka**, Nagyenyed; **Szilágyi Gellért**, Borsos Sarolta, Csíki Zsuzsa, Gyergyócsomafalva; **Nagy Dalma**, Fülöp Renáta, Kovászna; **Fodor Lilla**, Bocskay Boglárka, Segesvár; **András Orsolya**, Székelyudvarhely; **Sallay Péter**, Szilágyssomlyó; **Gál Róbert**, **Farkas Bernadett**, Csíkszereda; **Bencze Brigitta**, Koltó; **Kiss Lehel** és **Oszkár**, Szilágyfőke-resztúr; **Tempfli Bernadett**, **Klocsmányi Tamás**, Marosvásárhely; **Szalma Szilárd**, Balavásár; **Szőcs Magdolna**, Erdőfüle; **Tóth Regina**, Nagykároly; **Nagy Áron**, Disznajó; a **körösrévi** óvodások; a **nagyváradi** Evangélikus Óvoda német csoportja; a George Coşbuc Iskola tavalyi I. B és C, a 9-es Iskola I. B; a **marosvásárhelyi** Mihai Viteazul Gimnázium I. D, a Dacia Gimnázium II. D; a **szászrégeni** A. Maior Iskola II. B; a **gyergyósszentmiklósi** Fogarassy Mihály Iskola I. C osztálya; a **kovásszai** II. B; a **zabolai** I. és II. B; az **érkörtvélyesi** II. B; a **jeddi** II.; a **margittai** I. E és II. G osztály és a Szivárvány-család többi 22000 csemetéje együtt meséli, játssza át a 2005–2006-es tanévet is.

HEGEDŰ

ÜSTDOB

TROMBITA

HÁRFA

ZENEBOVA

XILOFON

FURULYA

NAGYBŐGŐ

GITÁR

Vágjátok ki ezt a lapot. Írjátok rá a neveteket, az ovi vagy iskola és a helység nevét.

Tűzzétek mindenki lapját ki a csoportszoba, az osztály falára. Minden Szivárvány 15. oldalán találtok egy-egy hangszeres bélyeget, ezt vágjátok ki, és ragasszátok a saját gyűjtőlapotokra.

Áprilisban óvó néni vagy tanító néni mindenki gyűjtőlapját közös borítékban küldje el nekünk.

Hogy mi lesz a jutalmatok?

Meglepetés. Kiderül a tanév végén.

Kezdődhet a hangszergyűjtés. Játsszatok velünk!

zenebona-gyűjtőlapja.

Óvoda / iskola:

Csoport / osztály:

Helység:

Vezesd a muzsikust a hangszeréhez!

A SZAMÁR MEG A GITÁR

A SZAMÁR A RÉTEN
LEGELÉSZETT. EGY-
SZER CSAK EGY GITÁR-
RA LETT. PATÁJÁVAL
MEGÉRINTETTE A HÚROKAT.

– PLIM, PLÖM! – PENGETT A HANGSZER.
– DE SZÉPEN SZÓL! KÉSZ GITÁRMŰ-
VÉSZ VESZETT VOLNA EL BENNEM, HA A
SZERENCSE NEM HOZZA UTAMBA EZT A
HANGSZERT – ÁLMÉLKODOTT A SZAMÁR,
ÉS PATÁJÁVAL BUZGÓN PÜFÖLTE A HÚ-
ROKAT, MÍG AZ UTOLSÓ IS EL NEM PAT-
TANT.

– ÚGY LÁTSZIK, MÉGSEM CSAK A GITÁR
HIÁNYZOTT AHHOZ, HOGY GITÁRMŰ-
VÉSZ LEGYEN BELŐLEM – GONDOLTA, ÉS
LÓGÓ ORRAL ELBALLAGOTT.

**Mit gondoltok, miért
nem tudta a csacsi
finoman pengetni a
húrokat? Melyik állat
lehetne gitárművész?**

**Ha nincs gitárod,
muzsikál a fogad közé
szorított cérna- vagy
gumiszál is.**

Sokféle hangszer alapötlete, hogy állatbélből vagy fémből készült, kifeszített húrokat pengetnek vagy vonóval szólaltatnak meg. A húrok hangját kisebb-nagyobb fadoboz erősíti fel. Ilyen a gitár, a citera, a hárfa, a hegedű, a cselló, a bőgő, de még a zongora is, amelynek gyomrában szintén húrok feszülnek. Ezeket ütögetik a billentyűk mozgatta kis kalapácsok.

Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a
gyűjtőlapra!

Készítsetek húros-pengetős hangszer-családot. Gyufaskatulyára, kisebb-nagyobb műanyag- és kartondobozra húzzatok különböző vastagságú gumigyűrűket. Pengessétek vagy ceruzavonóval játsszatok rajtuk. Hasonlítsátok össze a kis és nagy doboz, a vékony és a vastag gumi hangját. Vidám muzsikálást kívánunk!

A világ minden
sarkán pengetnek
húrokat.
Hogy mire
kifeszítve?
Kinek mi került a
keze ügyébe.

Az indiánok a
kilencöves tatu
páncéljából
készítik a
vidáman pengő
szarangot.

A hárfa őse a vadász
íjára hasonlított.

A hindu vína húrjainak
rezgését két kiszárított
óriástök erősíti fel.

A japán koto olyan, mint egy óriás
citera. A kislányok egész apró korukban
tanulni kezdik pengetését.

A könnyűzene leg-
népszerűbb
hangszere, a gitár
kezdetben a spanyol
népzene kísérője volt.

SZÁMOZD MEG,

milyen sorrendben készült el a szép kis őszi rajz.

Fenn, fenn
palotában,
négyen ülnek
egy szobában.

Idres-bodros az anyja,
szép szemű a lánya,
ezereszű a veje...

Kívül bőr, belül hús,
húson belül csont,
csonton belül hús.
Mi az?

TALÁLD KI!

Gyümölcs vagyok, édes vagyok,
ha megértem, piros vagyok.
Télen elrejt jól a kamra,
mi is volnék, ha nem...

Szép leányka ül a fán,
piros ruha derekán.
Szíve olyan, mint a kő,
mond meg, ki lehet ő?

	Ő		Ő
--	---	--	---

	Ö			E
--	---	--	--	---

A			A
---	--	--	---

	I	Ó
--	---	---

EGÉSZÍTSD KI

a gyümölcsök nevét a hiányzó betűkkel. Koppants annyit a ceruzáddal, ahány magánhangzó, vagyis ahány szótag van mindenik szóban.

	E			E		E
--	---	--	--	---	--	---

	I			A
--	---	--	--	---

	O		O		Ó
--	---	--	---	--	---

**KÖSD
ÖSSZE**

a magot a
gyümölccsel.

Tessék, itt az új év. No, nem az a bizonyos „boldog új esztendő”, amit a felnőttek és gyermekek egyaránt kívánnak egymásnak, az még hátra van. Ebben a hónapban az új tanév érkezik meg, amit tulajdonképpen csak a tanuló ifjúság ünnepel, óvodástól felnőtt, bajuszos egyetemistáig. Kérlek, kedves Barátaim, en-

Gödri Tünde, Brassó

gedjétek meg, hogy apró, meséből született törpe létemre én is veletek ünnepelek. Ünneplem a tanévnyitót, s gondolatban elkísérem kis elsős barátaimat, amint édesanyjukkal-édesapjukkal, nagyobb testvérükkel kézen fogva először lépnek be az iskola kapuján.

Együtt örvendezem azokkal, akik boldogok, mert ismét találkozhatnak óvodás illetve osztálytársaikkal, nevelőjükkel, és vigasztalom azokat, akik sajnálják, hogy vége a nyár gondtalan örömeinek, kezdődik a munka. Mert a Ti legfőbb dolgotok a tanulás – azon kívül, hogy amiben tud-

Salamon Orsolya,
Kolozsvár

tok, segítetek Születeknek is.

Sajnos én soha sem járhattam óvodába, iskolába, de kedves, közeli Barátaim se: Madár, Nyúl, Mókusék, Mackóék, a bocskok sem. És Vad-disznó bácsi se küldheti iskolába

Vadmalacot, pedig reá férne egy kis tanulás. De ha ez a Természet rendje, nincs mit tennünk. Én maradok Barátaimmal és Kedves Feleséggemmel, Tipetupával az Erdőben, és gyűjtögetek, hogy télen legyen elegendő falnivalónk, jusson belőle Kukucsinak is, aki most a föld alatt turkál, és apró halmok jelzik, merre tart. Télen pedig hor-

tyog, csak ebédelni ébred fel egy-egy félórás-kára.

De mostantól immár nemcsak gyűjtögetek: leveleket is küldök nektek. Ezeket Judit né-
ninek diktálom, mert az öreg Bácsi, aki en-
gem kitalált, aki a me-
séket írta rólam, gyen-
gélkedik, nem győzné a sok levelet. Most már csak ezt, a lapban kö-
zölt postámat diktálom neki. Telik az idő, a gyermekek felnőttekké cseperednek, a felnőtt-
ek megöregednek, az öregek pedig szép las-

**Sipos Helga,
Hadadnádásd**

san elmennek. Erre mondják, hogy az élet rendje. De a magamfajta mesebeli törpék nem öregszenek, és nem is hálnak meg, csak el-
mennek a lombhullás-
sal, amikor már nem lesz szükségük rájuk a gyermekeknek, és me-
gint előbukkannak, amikor olvassák a tör-
tényeiket. Nyugodtak lehetnek: amíg a Szivár-
vány minden hónapban megjelenik, én is jelen leszek benne a postámmal, és válaszolok le-
veleitekre. Írjatok hát.

Melyhez hasonló jókat, CSIPIKE

E lapszám támogatói:

Címlap:
**Wellmann
Raymond,
Szászrégen;
Nagy Boglárka,
Monó**

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXVI. évfolyam, 287. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Arculatlatterv: KÖNCZEY ELEMÉR. A szerkesztőség postacíme: 401050 Cluj, Str. L. Rebreanu Nr. 58. ap. 28. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/541323. E-mail: napsugar@mail.dntcj.ro Megrendelhető a szerkesztőség címen. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont RO14RNCB2200000005690001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622 Készült a kolozsvári TIPOHOLDING Rt. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. Ára 1,2 lej

**Lupuly Janka,
Sepsiszentgyörgy**

Az én cicám, mikor vadászik, reszketnek az egerek. Hogyha éhes, nem sír, csak ártatlan szemekkel néz rám, és türelmesen várja a tejet.

**Dolente Loredana,
Székelyvarság**

Halmosi Patrik, Mezőfény

A lúd boldogan járkált az udvaron. Egyszer előbukkant egy cica.

– Gyere csak ide! – mondta a cica a lúdnak.

De a lúd a másik irányba szaladt. A cica utána. Mikor már majdnem elkapta a ludat, megjelent a kutya. A cicának sem kellett több, felmászott egy fára. Így szabadult meg a lúd a cicától. **Varga Sándor Attila, Dés**

Takács Tamás, Nagyvárad

Volt egyszer két erdő. Mindkét erdő jegenyefákból állott, de volt köztük egy különbség: az egyik sötét és gonosz, a másik világos és jó. A jóban lakott a két macska és a bölcs bagoly, a rossz erdőben meg Baba Yaga nővére.

Egyszer a három barát elindult. Már esteledett, és hirtelen megpillantották a boszorkány házat. A boszorkány álruhába öltözött, hogy szépnek tűnjön, és azt mondta: jöjjetek be. Az állatok beléptek, de a bagolynak eszébe jutott, hogy ezt nem jól tették. Lefeküdtek aludni. Éjfélkor a boszorkány bement hozzájuk, hogy megegye őket. A bagoly már várt erre: gyógyító erejű varázsfüvet vett elő, ami a boszorkánynak méreg volt. Megette és meghalt. Így megszabadultak az állatok. **Martin Virág Anna, Amerikai Egyesült Államok**

Úrben van a labda,
 Úrben van már,
 Mi ezen élünk már.
 Emberek, rendőrök,
 Mind ezen élünk.
 Nincs más hátra,
 Mint a hét mező.

**Lőrincz Barna,
 Gyergyóalfalu**

Cirmos asszony, Mió papa és Cicó fent
 laktak egy domb tetején. Cirmos mama sze-
 retett főzni, Mió papa szeretett bütykölni.
 Cicó szeretett halacszkákat fogni, de nem et-
 te meg őket, csak játszott velük egy kicsit,
 és visszadobta őket a tóba. Egy szép reggel
 kakas Karcsi szaladt hozzájuk, hogy meg-
 mondja: a baromfiudvaron Kotkodának ki-
 keltek a kiscsibéi. Feketék, sár-
 gák, barnák. Cicó délutánonként
 vigyázhatott rájuk. Sokat játszottak
 együtt.

Bódiss Boglárka, Margitta

Ha elmész Afrikába, vigyázz!
 Légy erős és bátor!
 Az állatok nem a te barátaid,
 Mindig jusson eszedbe!
 A tigris, a sas és az oroszlán
 Főleg nem, de a többi sem.

Giriti Zita, Kolozsvár

**Péntek Eszter,
 Sárvásár**

**Balázs P. Gergő,
 Sárvásár**

**Székely Bernadett,
 Margitta**

Veres Szidónia, Brassó

Zongoránál ül a macska,
 Hegedűnél kisegér.
 A kutya csellót tanult,
 Bögőnél a víziló,
 Énekesnő az oroszlán,
 Vezényel a szarvas.

**Koros-Fekete Fanni,
 Kolozsvár**

Testnek, léleknek meleg
sarok: fapadlón gyalult épí-
tőkocka. A műanyag is je-
len van, de csak mértékkel.

A Szatmárnémeti Kültelki Református
Egyház Óvodájának szépségét sokan
megcsodálják. Bócsi Erzsébet óvó
néni 26 tanítványa naponta
megtapasztalja itt Isten és az emberek
jóságát, szeretetét.

A természetes anyagokat érté-
kük szerint becsülik ebben az
óvodában. A fabölcshőre, ládikóra
népi motívumokat festenek,
gyékényből házikót építenek.

Vessző, csutak,
kóré, fakéreg, to-
boz, kavics: a falu-
si udvar játékkuckó
és bábparaván is
egyben.

Gyors eredmény türelmetlen kicsik-
nek: a kollázs fejleszti a kézügyességet,
a képzelőerőt.

